

## عنوان مقاله:

ارائه مدل تاثیرگذاری ارتباط اجتماعی بر نشاط ذهنی با میانجی گری و تعدیل گری تنهایی ذهنی

## محل انتشار:

هفتمین همایش ملی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

## نویسندگان:

فاطمه محمدعلی پورثانی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت دولتی گرایش توسعه منابع انسانی، دانشگاه فردوسی مشهد

یعقوب مهرتی - استادیار گروه مدیریت دانشکده علوم اداری و اقتصاد، دانشگاه فردوسی مشهد

غلامرضا ملک زاده - دانشیار گروه مدیریت دانشکده علوم اداری و اقتصاد، دانشگاه فردوسی مشهد

## خلاصه مقاله:

نشاط در محل کار به رضایت افراد نسبت به کار و زندگی اشاره دارد؛ افراد با نشاط افرادی کارا، پرتلاش و مفید هستند و افراد ناخشنود که نشاطی ندارند به وظایف خود توجهی نمی کنند و همچنین میزان بازدهی آنها حداقل است. تحقیقات نشان می دهد سازمان هایی که از نشاط طولانی مدت برخوردار می باشند، احتمالاً قادر به حفظ و ارتقا بهره وری خواهند بود؛ لذا آنها می بایست آگاهی لازم را در این خصوص که چه عواملی بر نشاط ذهنی کارکنان اثرگذار می باشد را کسب نمایند تا به صورت اثربخش، نشاط در محل کار را افزایش دهند. از جمله عوامل تاثیرگذار می توان به ارتباط اجتماعی و تنهایی اشاره نمود. ارتباط اجتماعی روشی است که افراد بایکدیگر ارتباط برقرار می کنند و خود را متعلق به گروه ها می بینند و موجب صمیمیت، حس مشارکت، رضایت از زندگی و نشاط ذهنی می شود. ارتباط اجتماعی حس تعلق را در افراد ایجاد می کند، لذا داشتن ارتباط اجتماعی بالا موجب کاهش تنهایی ذهنی افراد شود. تنهایی ذهنی ناشی از احساس منزوی بودن و از عدم کفایت ارتباط اجتماعی نشات می گیرد؛ در این مقاله به بررسی نشاط ذهنی کارکنان در محل کار و عوامل تاثیرگذاری که ذکر شد می پردازیم و با مطالعه ادبیات پژوهش و بررسی پیشینه تحقیق، به ارائه مدل مفهومی، تاثیر ارتباط اجتماعی بر نشاط ذهنی با متغیر میانجی و تعدیل گری تنهایی ذهنی می پردازیم.

## کلمات کلیدی:

ارتباط اجتماعی، تنهایی ذهنی، نشاط ذهنی

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1022712>

